

Indtægter, saa kan det ikke forstaaes hverken af senere Ministre, Politikere, Rigsret, naar man ikke har Andet end det som Finanslovsforlaget udtrykker med, som Udtryk for, at man mener, at Kassebeholdningen skulde være betydelig righoldigere end den er, og gennem denne Tilfjendegivelse mener at kunne ramme hele det provisoriske System, altsaa med andre Ord, man siger: Var ikke her regjeret provisorisk i alle disse Aar, vilde der være saa og saa mange Millioner mere i Kassebeholdningen. Men det er dette, som jeg tillod mig at sige er fuldstændig feil. Thi havde der ikke været regjeret provisorisk i alle disse Aar, det vil sige, havde dette Ministerium kun gjort, hvad det ærede Medlem siger, det kunde have Lov til finansielt, men ikke politisk, kun afholdt de løbende Udgifter, kun afholdt disse Udgifter af de Indtægter, der efter Grundloven kunne opkræves, eller som der i hvert Fald ikke er noget positivt Forbud imod at opkræve, saalænge Finansloven ikke er vedtagen — saadanne Indtægter komme jo nemlig ind af sig selv, Domæneindtægter, Renter af Kassebeholdningen eller Forbrug af Kassebeholdningen, men blot ikke Statteopkrævningen — vilde Kassebeholdningen være under Null. En Protest, der er holdt i den Form, at Kassebeholdningen er for ringe, er en Protest, der slet ikke udtrykker det, der virkelig skal protesteres imod, thi den gaar ud fra en gal Forudsætning; det ærede Medlem siger med sin Bestemmelse her paa Finansloven, at dersom der ikke var regjeret provisorisk, var der mere i Kassebeholdningen — jeg siger, at dersom der ikke var regjeret provisorisk, var der slet ingen Ting i Kassen, efter at denne Regjering har siddet i 5 Aar, og det kan ikke nytte, at vi lave en Finanslov paa den Fiktion, at denne Regjering slet ikke sidder eller nogeninde har siddet, vi behøve dog at holde os saa nær ved Jorden, at vi sige: Den har virkelig siddet, og den sidder endnu. Nuvel, jeg siger: Med de faktiske Forhold, her liggende for, havde der konstitutionelt og finansielt set, dersom der var blevet administreret og regjeret blot nogenlunde i Overensstemmelse med Grundloven, ikke været en Dre i Statkassen efter det ærede Medlems egen Forudsætning. Altsaa den Tanke, at der skal være Noget i Kassen, gaar ud fra, at Skatterne skulle opkræves og med Rette have været opkrævede i alle disse mange Aar, som nu ere hengaaede, men det er ikke det ærede Medlems Mening. Han siger: at man skal holde sig til, hvad jeg har sagt i min Motivering. Ja vel, det kan man gøre her, men naar den Lov, han skriver, skal forstaaes

af Folk, er det ikke nok, at han har den bedste Mening, der maa ogsaa være Mening i, hvad han skriver, og det er der ikke. Han skriver i den bedste Mening det slet modsatte af, hvad han mener. Han vil skrive en Protest mod hele det provisoriske System, og han er kommen til at skrive en Godkjendelse af det provisoriske System. Nu siger det ærede Medlems Venner som saa: Vi vide, hvad Manden mener; han mener ikke, at han derigennem godkjender Statteopkrævningen, og det er sandelig heller ikke vor Mening, at den skal godkjendes, men hvad gjør man ikke for en gammel Ven? vi stemme en Gang endnu for hans Forslag, og saa bære vi os ikke mere uformistig ad, end vi saa mange Gange tidligere have gjort. Jeg tror, at det ærede Medlems trofaste Venner stemme ikke for, hvad der kommer paa Finansloven, men blot for det ærede Medlems Motivering, men jeg tror ogsaa, at Menneker, der ikke ville stemme for Andet, end hvad de kunne forstaa, som stille den Fordring til sig selv, at de ikke ville stemme for Andet, end hvad de selv vilde sætte ind i en Lov, kunne ikke stemme for det ærede Medlems Forslag, ganske uden Hensyn til hvilken politisk Anstuelse, de have, thi efter samtlige politiske Anstuelser er der ingen Mening deri. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke fandt Flertallet eller Thinget værdigt til at høre et Forsvar for hans Forslag i saa Henseende. Da han kom til dette 3die Punkt, som jeg havde ventet en fuldstændig Knusning paa efter den gevaltige Maade, hvorpaa han tog fat i Dag, sprang han fuldstændig fra det og nævnte ikke med et Ord Hovedindvendingerne mod hans Forslag. Han gif til Bestindien. Naar for min Skyld maa han saameend gjerne blive i Bestindien, men jeg synes ikke han skulde have gjort det for sin egen Skyld.

Blumbe: Jeg vilde gjerne takke den høitærede Finansminister for hans Besvarelse af mit Spørgsmaal, men jeg vil dog tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Den høitærede Finansminister sagde, at saavidt ham bekendt, var der ingen saadan Bestilling gjort. Jeg vil dog sige, at jeg ikke har udtalt med et eneste Ord, at en Bestilling skulde være gjort, men jeg spurgte om det var Tilfældet, som Rhytet sagde, at der underhaanden var truffet Afstale om at faae Leverancer deraf, og at der af den høie Regjering var givet mundtlig Løfte om Sikkerhed for Betalingen. Men naar den høitærede Minister altsaa siger, at han bekendt finder intet Saadant Sted, anser jeg det for en utvetydig Erklæring om, at noget Sligt